

[Iver Poulsen.]

konkrete punkter, vi har ønsket undersøgt, og det kan jeg ikke se der er noget som helst naivt i.

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen sagde endelig, at nu er der gået så mange år, nu kan man ikke komme til at gøre ret, hvis der var handlet forkert i visse tilfælde. Dertil vil jeg sige, at de uafhængige er af en ganske anden opfattelse, nemlig at det aldrig er for sent at gøre ret, og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var jo inde på det samme med en historisk undersøgelse. Det må jo bero på en misforståelse eller et dårligt studium af vort forslag, der, som jeg allerede har nævnt, indeholdt ganske konkrete punkter, ganske konkrete forhold, som vi mente det ville være formålstjenligt at få klaret.

Den højtærede justitsminister sagde, at jeg havde kritiseret auditorundersøgelsen. Har jeg gjort det, har det ikke været min mening. Jeg sagde udtrykkeligt: vi nærer ikke den fjerneste tvivl om, at auditorundersøgelsen er foretaget lige så nøjagtigt, som en sådan undersøgelse skal foretages, men vi mener ikke, at en auditorundersøgelse som den foretagne er tilstrækkelig, når auditøren lukker protokollen og siger: der er intet.

Vi er af den opfattelse, at de beskyldninger, der er kommet frem, er så alvorlige, at vi i hvert tilfælde ville have fundet det rigtigt, om dette materiale og hele auditorundersøgelsen var blevet forelagt en domstol til en almindelig retslig forundersøgelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg i anledning af det ærede medlem hr. Iver Poulsens sidste bemærkning sige, at der var intet grundlag for at indlede en retslig forundersøgelse. Auditorundersøgelsen, som var foretaget på nøjagtig samme måde som en politimæssig undersøgelse ville være blevet foretaget, måtte nødvendigvis føre til den konklusion, at der intet grundlag var for at gå videre, og derfor gik man ikke videre.

Endelig vil jeg gerne gøre endnu en bemærkning. Det ærede medlem hr. Iver Poulsen nævnte på ny oberst Schjødt-Eriksen og hans medlemskab af det nazistiske parti. Forholdet var jo det, at tjenestemænd i stat og kommune og kon-

cessionerede selskaber blev stillet anderledes end alle andre borgere efter 1945. Vi kriminaliserede i Danmark ikke medlemskab af det nazistiske parti bortset fra, hvor det drejede sig om tjenestemændene. Der gennemførte vi en særbehandling, og det skete ifølge loven om den ekstraordinære tjenestemandsdømstol. En række tjenestemænd, som havde indmeldt sig i det nazistiske parti enten før eller efter besættelsen, og som havde stået som medlem af partiet i en periode, blev afskediget eller ramt af andre tjenstlige følger.

For Schjødt-Eriksens vedkommende var forholdet det, at han indmeldte sig i partiet i efteråret 1940. Det var et passivt medlemskab, han betalte intet kontingent, deltog ikke i partiets virksomhed. Hans sag blev indbragt for den ekstraordinære tjenestemandsdømstol, og efter en langvarig og meget grundig behandling endte det med en frifindelse begrundet i medlemskabets passive karakter og oberstens betydelige indsats i modstandsbevægelsen senere. Det var det, der var baggrunden. Jeg vender mig imod, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen siger: det var altså en fordel for ham, at han havde været medlem af nazistpartiet. Det er en helt urimelig fremstilling; jeg synes, det er helt urimeligt, at et medlem af folketinget tillader sig en sådan replik. Så megen respekt kan man vel have for domstolene; når de har frifundet en mand, så må det stå fast. Jeg har ønsket at gøre denne bemærkning til det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Iver Poulsen): Jeg tillader mig at spørge den højtærede justitsminister: hvem traf afgørelsen om, hvorvidt der var grundlag for, at auditorundersøgelsen blev indbragt for en domstol til en retslig forundersøgelse? Var det den højtærede justitsminister, auditøren eller den højtærede forsvarsminister? Jeg ved det ikke.

Den højtærede justitsminister var meget fortørnet over, at jeg havde udtalt, at det syntes at have været en fordel for Schjødt-Eriksen. Det er jo den almindelige opfattelse, at den lynkarriere, som stod Schjødt-Eriksen klar, måtte have en eller anden begrundelse. Det er, det kan jeg